

PARTİMİZ MENSUPLARINA VE BÜYÜK MİLLETİMİZE

İstanbul, 26 Nisan 2021

Bir aylık oruç, Allah'ın İslâm Milleti'ne her yıl gönderdiği bir armağanı, her türlü günah, eksiklik ve kötülüklerden arınma ve her türlü iyilik, güzellik, güç ve diriliş bilinciyle donanma kaynağı, mucize armağanıdır.

Allah'ın bize lûtfü olan ramazan geldi ve bizi her yıl olduğu gibi mucizevi manevi iklimine aldı. Allah'a hamdler olsun. O, içinde bulunduğumuz olağanüstü şartlarda ayakta durmamız için gereken gücü bize sağlamakta.

Öncelikle, dünyadaki bütün müslümanların ramazanını kutlar, her türlü nimet ve sevabına kavuşmalarını umarız.

Esaret altında, her türlü zulümle ezilen kardeşlerimizin kurtulmasını, istilâya uğramış, işgal edilmiş, islâm ülkelerinin bağımsızlıklarına kavuşmalarını ramazanın yüzü suyu hürmetine Allah'tan dileriz.

Altmış yıldır, her vesileyle söylediğimiz, yazdığımız ve davranışlarımızla ortaya koyduğumuz gibi, müslümanların başına gelen bu felâketlerin sebebi, küçük küçük devletçiklere bölünmüş olmaları, birleşmemeleri ve her birinin batıda, doğuda ve kuzeyde yabancı devletlerle kendi başlarına ilişki kurup onlara tâbi olmaları ve kendi aralarında bitmez tükenmez anlaşmazlıklar, düşmanlıklarla zayıf kalmaları, istilâcıların cesaretini arttırmaları ve topyekûn islâm âlemi olarak toparlanmamız bakımından, vakit kaybetmeleri ve kaybettirmeleridir.

Bugün, Yemen'de, Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da, Filistin'de ve daha birçok islâm ülkesinde süren savaşlar, açlık ve yoksulluklar, Afrika'da müslüman halkların birbirine

kırdırılması yürek yakıcı bir durum olarak göz önünde durmaktadır.

İslâm'ın, doğuşundan itibaren büyük devlet kurması, Peygamber Efendimizin kurduğu devletin büyütülmesi, devam ettirilmesi ve bunun 20. yüzyıla kadar getirilmesi bir lüks değildi, bir zorunluluktur. Müslümanların bağımsızlıklarını, inançlarını, maddî ve manevî bütün varlıklarını, şeref ve haysiyetlerini, onurlarını korumaları için olmazsa olmaz bir şart, bir gerekliliktir.

Yüz yıldır, Osmanlı devletinin yıkılmasından bu yana, müslümanlar, gerek kişiler olarak, gerekse toplum olarak bu güvenceden mahrumdurlar. Olup bitenlerin temel sebebi budur.

Birinci Dünya Savaşında, Osmanlı Devletini yıkarken, müslümanlara büyük katliamlar, soykırımları uygulayıp milyonlarca müslümanı öldürten, ülkelerini yakıp yıkan, daha sonra da bugüne kadar katliamlarını, soykırımlarını devam ettiren, Cezayir'de iki milyon insanı öldürten, Afrika'da milyonlarca insanı birbirine kırdırtan, Afganistan'da, Irak'ta şu anda bile katliamlarını sürdüren Amerika ve Avrupa, kahraman Doğu Türkistanlıları zulümleri altında inleyen Çin, Kırım ve birçok islâm ülkesini istilâ etmiş olan Rusya, kendilerinin sebep olduğu Birinci Dünya Savaşı sırasında bizim gibi zarara uğrayan yurttaşlarımız ermenileri bahane ederek, her yıl "soykırımı yaptınız" diyecekmiş gibi görünüp devletimizi tehdit ederek isteklerde bulundular ve şimdi de, daha da ileri gidip, utanmadan, "soykırımı yaptınız", dediler. Soykırımını ta atalarından itibaren icat edip uygulayan, kızılderilileri yok edip topraklarına yerleşen, tarihte milyonlarca insanı öldüren, öldürten, Roma zulümlerini icra edenler, Birinci Dünya Savaşı'nda her türlü soykırıma uğramış biz müslümanları yüz yıl sonra halâ soykırımı yapmakla suçluyorlar. Bu cesareti müslümanların dağınlığından alıyorlar.

Biz, bu sebepledir ki, altmış yıldan beri müslümanların

birleşmesi gerektiğini her vesileyle söyledik, yazdık. Bu yüzden mahkemelerde süründük. Partimiz, Diriliş Partisi kapatıldı. Her türlü düşmanlığa mâruz kaldık.

Şimdi yapılması gerekeni, çok önceden defalarca söyledik, yazdık. İki örnek olarak, 19 Ekim 2007 tarihinde ve 10 Haziran 2010 tarihinde yayınladığımız bildirimimizi bu bildirimizin devamı olarak sunuyoruz.

Bütün müslümanların bir araya gelerek birleşmelerini, en büyük güç olarak doğuya, batıya, kuzeye, islâm düşmanlarına dur demelerini, İslâm Milletinin ve Medeniyetinin yeniden dirilişe ermesini Allah'tan dileriz.

YÜCE DIRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ

BATILILARA KARŞILIK VERME GEREĞİ

İstanbul, 19 Ekim 2007

İkinci Dünya Savaşı yıkımını tamir edip kendileri için felâket, ezdikleri halklar için kurtuluş ümidi olan o yıllardan uzaklaştıkça, bir anlamda kendilerine gelip eski benliklerine ve değişmez huylarına kavuştukça, Batılılar, zayıf gördükleri ülkeleri, başta da islâm ülkelerini, çeşitli, çoğu uydurma bahanelerle sıkıştırmaya, bu sıkıştırmayı da gittikçe arttırmaya başladılar.

Bu sıkıştırma, ülkeler için bir gün kâbus halini alabilir. Bu ülkelerin başında da Türkiye gelmektedir.

Elli yılı aşkın zamandan beri Kıbrıs bahanesiyle bizi uğraştıran Batı, yirmi yıldan beri de el altından, dolaylı yoldan Güneydoğu'yu kopartmaya çalışmaktadır.

Bunlar yetmezmiş gibi şimdi bunlara bir üçüncüsünü eklediler: Soykırım iddiası.

Birinci Dünya Savaşı'nda bize saldıran, devletimizi yıkan, milyonlarca insanımızın ölümüne ve halkımızın sefaletine, ekonomimizin çöküşüne sebep olan ve sonuçta da ülkemizi paramparça eden Batılılar, bu kez son kalan vatan parçasına da göz dikmişler, onu da ufak ufak parçalara ayırıp yutmak için harekete geçmişlerdir.

Parlamentolarında kanunlar çıkarıp, kim: "Türkler soykırım yapmadı" derse onu hapse atmak gibi akıl almaz işlere girişmeğe cüret etmişlerdir.

Ne yazık ki, devlet adamlarımız, Tanzimat'tan bu yana, milletimize ve devletimize karşı girişilen bu gibi hainane saldırılara gereken cevabı vermemişler, onlar hep yatıştırmak için, yalvararak peşlerinden koşmak, onlara tavizler vermek, onlara menfaatler sağlayıp susturmak, yani hep eziklik içinde, yetersiz bir savunmada kalmak durumundan öteye gidememişlerdir. Bu acizlik hal ve tezahürleri, onları daha şımartmış ve azdırmıştır. Kim bilir bu gidişle giderek ne akıl almaz isteklerde bulunacaklardır!

Oysa, en azından, devletin, dışişlerinde genel kural olan, mukabele-i bilmisil'de bulunması (misli ile, yani aynen karşılık vermesi) gerekir. Caydırıcılığın en etkin çâresi budur.

Halkımız! Milletvekillerini seçip Meclis'e daha yeni gönderdiniz. Onların dikkatini çekiniz ve onları uyandırınız ve uyarınız.

Meclis, derhal toplanmalı ve yüzsüz batılılara gereken karşılığı bir tokat gibi vermeli, "mukabele-i bilmisil"de bulunmalı, bir kanun çıkarmalıdır.

Bu kanunda, özetle, şu iki husus, açık seçik ve en somut ifadeyle yer almalıdır:

1- Her kim, "Türkler soykırım yaptı" derse o yakalanıp yargılanacak, suçu sabit olunca hapse atılacak ve şu kadar yıl cezaevinde yatacaktır.

2- Her kim, "Batılılar, Avrupalılar, yani Amerikalılar, İngilizler, Ruslar, Fransızlar, Almanlar, İsraililer ve irili ufaklı diğer Batılı ülkeler soykırım yapmadı ve yaptırmadı" derse yakalanıp yargılanacak, suçu sabit olunca hapse atılacak, şu kadar yıl cezaevinde yatıp cezasını çekecektir.

Siz bu kanunu çıkartmadıkça, ne yapsanız Batılıları susturamazsınız, durduramazsınız. Önce tazminat ve daha sonra da toprak isterler. Onları da verseniz doymazlar, az aldık, daha çoğaltın derler.

Oysa onlar değil midir, daha dün, Bosna'da yüzbinlerce insanı öldürtüp seyirci olan? Onlar değil midir, kabileleri birbirlerine düşürüp Afrika'da milyonlarca insanın soykırıma uğramasına sebep olan? Onlar değil midir, Cezayir'de en vahşi soykırımını yapan? Çeçenistan'da, Filistin'de ve Asya'da, Afrika'da müslümanları yok etmeye çalışan kimdir?

Tarihin kaydettiği soykırımlarının kökünde veya en azından arkasında çoğu kez Batı'nın olduğu görülür. Şuuraltında bu vicdan azabını yaşayan Batı, bunu şuura çıkarıp kendi kendisiyle yüzleşeceğine, onu "başka"sına yansıtarak bu yükten kurtulmak istiyor. Ama, bu kendini aldatmaktan öteye gitmiyor, bu azap giderek büyüyor, verilecek hesap gittikçe kabarıyor, Batı ruhunu önlenmesi mümkün olmayan bir katastrof sarıyor. Temenni ediyoruz ki, Batı, mağdur milletlerden af dilesin, bu suçlarından dolayı tövbe etsin, günahkâr olduğunu bilsin. Belki, o zaman, kurtuluş ümidi belirir kendisi için.

Devlet uyanmalı, Batılıların bu saldırılarına misliyle cevap vermeli, tazminat istemeli ve bizden kopardıkları toprakların davasını gütmeli. Geçmişte zarara uğramış yurttaşlarımız için (tehcire uğramış ermeni yurttaşlarımız dahil), buna sebep olan Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya ve diğer batı ülkelerinden

tazminat istemek, toprak talebinde bulunmak ve diğer islâm ülkelerinin gördüğü zararları dava etmek, devletin, meclisin, iktidarın, milletvekillerinin, medyanın boynuna düşen borçtur. Bu borcu yerine getirmediğe, Batılılar saldırılarını sürdürecekler ve gittikçe daha ileri boyutlara ulaştıracaklar, her biri inanılmaz derecede bir hakaret olan isteklerinin artışının ardı arkası kesilmeyecektir.

Tarih, uyanmayan, zamanında gereken tedbirleri almayanları asla affetmeyecek ve bu ihmal sebebiyle yurt ve millet telafi edilmez zararlara uğrarsa, nesiller, onları şüphesiz hayırla yad etmeyecektir.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ

BATI, RUSYA VE ÇİN'İN ASIL HEDEFİ, TÜM İSLÂM ÜLKELERİNİ ZİNCİRE VURMAK!

İstanbul, 10 Haziran 2010

Güvenlik Konseyi'nin neredeyse el birliğiyle aldığı İran'a uygulanması istenen yaptırım kararı, sadece bu ülkeye yönelik bir davranış değil, esasta, İslâm'a karşı bir tavidir. Ve bu tavır, her zaman olduğu gibi, yalnız Batı'nın değil, Kuzey ve Doğu'nundur da. İslâm, söz konusu olunca, ibretle izlenmelidir ki, Batı (ABD ve AB), Kuzey (Rusya) ve Doğu (Çin) birleşti!

Bu kararın anlamı şudur: Batı (Amerika ve Avrupa), nükleer silâh sahibi olabilir, Rusya olabilir, Çin ve Hindistan olabilir, fakat herhangi bir islâm ülkesi nükleer silâh sahibi olamaz. Protestanlar, katolikler, ortodokslar ve budistlerin, brahmanistlerin nükleer silâh sahibi olmalarında bir sakınca yoktur, ama müslümanların bu silaha sahip olmaları sakıncalıdır!

Bu konuda, Batı o kadar bağınazdır ki, Brezilya ve Türkiye'nin, İran'ın bu silâha sahip olması için değil, o enerjinin barışçıl amaçlarla kullanımına izin verilmesi yönünde girişimde bulunmaları bile onlarda aşırı bir tepki uyandırıyor. İran'la sözde diyalog yolunu açık tuttıkları halde, bu diyaloga aracılık yapmak isteyen iki ülkeyi protestolarla, tehditlerle boğmak istiyorlar.

Oysa, İnsanlık için büyük tehlike, Batı, Doğu ve Kuzey'dedir. Merkezde olan İslâm, Dünya Barışı için insanlığın tek garantisi, tek şansıdır. İslâm Dünyası uyanıp, bir an önce bir araya gelip, ABD, AB, Rusya ve Çin gibi büyük bir devlet veya Birlik kurmazlar ve nükleer silâh üretecek bir güce erişmezlerse, en geç, on beş ya da yirmi yıl içinde, Doğu ile Batı arasında çıkacak büyük ve Topyekûn Savaş yüzünden İnsanlık, yok olma, Medeniyet de, taş devrine geri dönme durumuna düşecektir.

Batı, Doğu ve Kuzey bilmelidir ki, gerçek insanlık, islâmlıkla özdeştir, islâmlıktadır. Hiçbir güç, müslümanlara, ikinci sınıf insan muamelesi yapamaz. Kendilerinde, insanlığı yok edecek korkunç silahların sahibi olmaya hak görenler, sırf caydırıcı amaçla bu silâha sahip olmak isteme hakkını müslümanların ellerinden alamazlar.

Gönüllülerin yardım gemilerine saldırılarının hemen ardından, Batıluların (ve hatta Doğu ve Kuzeylilerin) sergilediği bu tavır, anlayan kafalar ve gören gözler için, en âcil alarm zilleridir.

Veyl görmeyen gözlere, işitmeyen kulaklara ve anlamayan veya anlamazlıktan gelen kafalara!

“Bölgemizde nükleer silâh istemiyoruz” diyen hayalperestlere gelince, daldıkları hülyadan uyanıp, gerçekleri görsünler: bölgemizi ve hatta her tarafımızı, Batılular, çevremizi de Doğulular ve Kuzeyliler nükleer silâhla doldurmuş ve donatmışlardır.

Yüzyılın en büyük korkusu, en büyük kâbusu, İnsanlığın üzerine her an nükleer silahların boşanması ihtimalidir.

Bu duygu, çağımızın kitleler üzerindeki en korkunç psikolojik travmasını doğurmakta ve İnsanlığın şuuraltına umutsuzluğun dinamitini yerleştirmektedir.

Bu dinamit patladığı gün, gelecekte neler olabileceğini bugünden kestirmek mümkün değildir.

İlle de, “uyan ey akıl, ey vicdan, ey insanlık!” diye bağırmak mı gerekmektedir?

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ